

Č.j. R 66/2002

V Brně dne 8. 11. 2002

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 9. 2002 č.j. S 145C/02-3311/02 o nepřiznání postavení účastníka řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podala společnost **ENERGIE AG OBERÖSTERREICH**, se sídlem Böhmerwaldstrasse 3, 4021 – Linz, Rakousko, jsem podle ustanovení § 59 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), na návrh zvláštní komise ustanovené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 9. 2002 č.j. S 145C/02-3311/02 ruším a věc vracím správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 17. 9. 2002 rozhodnutí č.j. S 145C/02-3311/02, kterým rozhodl, že postavení účastníka správního řízení č.j. S 145/02 zahájeného dne 8. 7. 2002 na základě návrhu společnosti ČEZ, a.s., se sídlem Duhová 2/1444, Praha 4, IČ 45274649, ve věci povolení spojení soutěžitelů ve smyslu ustanovení § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), se společností **ENERGIE AG OBERÖSTERREICH**, se sídlem Böhmerwaldstrasse 3, 4021 – Linz, Rakousko (dále jen „společnost ENERGIE“), nepřiznává.

Proti tomuto rozhodnutí podala společnost **ENERGIE** včas rozklad, ve kterém namítá, že splňuje kritéria pro přiznání postavení účastníka řízení podle § 21 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně hospodářské soutěže, a že není povinna prokázat potenciální dotčení svých konkrétních práv či povinností. Společnost **ENERGIE**, přestože nesouhlasí s názorem

prvostupňového orgánu, podle kterého je žadatel o přiznání postavení účastníka řízení povinen prokázat splnění požadovaných kritérií, uvádí výčet konkrétních potenciálně dotčených práv, jež uspořádává do tří oblastí, a to do oblasti újmy právního postavení společnosti ENERGIE jako společníka v některých společnostech (ustanovení § 187 odst. 1 písm. a), b), c), h) a k) obchodního zákoníku), konkrétních práv a povinností vyplývajících z pozice soutěžitele (ustanovení § 41 obchodního zákoníku) a z pozice investora. V rozkladu tedy společnost ENERGIE doplňuje a konkretizuje důvody, které podle jejího názoru mají vést k přiznání postavení účastníka řízení, a navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a společnosti ENERGIE bylo přiznáno postavení účastníka řízení.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem tak napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a dospěl k následujícím závěrům.

Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí o nepřiznání postavení účastníka řízení společnosti ENERGIE vychází z toho, že společnost ENERGIE neprokázala, že by v důsledku předmětného spojení mohlo být podstatně dotčeno její konkrétní právo či povinnost, neboť svoji žádost o přiznání postavení účastníka řízení odůvodňovala pouze obavami o další působení společností Jihomoravská energetika, a.s., Jihočeská energetika, a.s. a Západočeská energetika, a.s. v případě, že spojení soutěžitelů bude Úřadem povoleno.

Společnost ENERGIE uplatnila v rozkladu námitku, podle které není povinna v žádosti o přiznání postavení účastníka řízení prokázat, že by v důsledku spojení mohlo být dotčeno její konkrétní právo či povinnost. S tímto tvrzením se však nemohu zcela ztotožnit. Ustanovení § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže při stanovování podmínek, jež je třeba pro přiznání takového postavení ze strany žadatele splnit, skutečně důkazní povinnost o prokázání konkrétních práv, která mohou být dotčena, výslovně neuvádí. Žadatel o přiznání postavení účastníka řízení je však povinen ve své žádosti navrhnout na podporu svých tvrzení důkazy, které jsou mu známy, musí tedy označit taková konkrétní práva, ohledně nichž mu je známo, že by mohla být rozhodnutím ve věci alespoň potenciálně dotčena.

Ve svém podání ze dne 29. 7. 2002, které v závěru obsahuje také žádost o přiznání postavení účastníka řízení, namítala společnost ENERGIE splnění kritérií uvedených v § 17 odst. 1 a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, jež odůvodňují zamítnutí návrhu na povolení spojení. Dále toto podání obsahuje přehled negativních důsledků spojení, jež by podle názoru společnosti ENERGIE mohlo povolení spojení vyvolat. Na podporu těchto svých tvrzení uvádí společnost ENERGIE příklady relevantních rozhodnutí jak Úřadu, tak i rozhodnutí vydaných podle komunitárního práva. Tyto části podání poskytly prvostupňovému orgánu informace, jež musí být pro Úřad v souladu s ustanovením § 34 odst. 5 správního řádu důkazem, který je třeba v řízení ve věci vyhodnotit, a kvalifikovat jako soubor námitek proti povolení spojení bez označení konkrétních práv, jež mohou být rozhodnutím ve věci dotčena. V závěru tohoto podání, formálně označeném „Žádost Navrhovatele o přiznání postavení účastníka Řízení“ (strana 14 bod VI.), však konkrétní práva vyplývající z práva objektivního, jež mohou být dotčena, společností ENERGIE označena jsou. Skutečnost, že práva nebo povinnosti společnosti ENERGIE mohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčena, tak není dovozována pouze v obecné rovině negativních dopadů spojení na hospodářskou soutěž, nýbrž naopak společnost ENERGIE

poukazuje na rozsáhlé investice, jež ve prospěch jednotlivých distribučních společností vynaložila, a možnost dotčení svých práv tak dovozuje ze ztráty kontroly v těchto společnostech.

Žadatel tedy ve svém podání konkrétní právo označil a možnost dotčení tohoto práva namítl, byť ve velmi obecné rovině, kterou konkretizoval až v rozkladu proti rozhodnutí orgánu prvního stupně. Pokud tedy nebylo postavení účastníka řízení přiznáno na základě skutečnosti, že žadatel konkrétní práva, jež by mohla být rozhodnutím ve věci dotčena neprokázal, pak prvostupňový orgán nepostupoval správně, neboť tvrzení předložené společností ENERGIE nijak nevyvrátil a dokonce se k němu v napadeném rozhodnutí ani nevyjádřil. Tato skutečnost je sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

Při novém projednání a rozhodnutí je třeba se předně zabývat otázkou, zda námitka možnosti dotčení práv žadatele o přiznání postavení účastníka řízení je opodstatněná, a pokud ano, zda jde o možnost podstatného dotčení. Budou-li obě tyto podmínky splněny, pak je nezbytné postavení účastníka žadateli přiznat, popř. zdůvodnit, proč prvostupňový orgán fakultativní možnosti přiznání postavení účastníka řízení nevyužil.

Rozklad společnosti ENERGIE obsahuje doplnění a konkretizaci již původně uplatněných námitek, uvádí některá konkrétní práva, jež by mohla být podle této společnosti rozhodnutím o spojení podstatně dotčena. Společnost ENERGIE poukazuje zejména na práva upravená v ustanovení § 41 a § 187 odst. 1 písm. a), b), c), h) a k) obchodního zákoníku. Prvostupňový orgán je tedy povinen zabývat se i těmito tvrzeními společnosti ENERGIE.

Poté, co jsem přezkoumal napadené rozhodnutí včetně materiálů tvořících obsah správního spisu a námítky v rozkladu, dospěl jsem k závěru, že v napadeném rozhodnutí není dostatečně odůvodněn výrok rozhodnutí Úřadu o nepřiznání postavení účastníka řízení. Úřadu se nepodařilo uvést a zhodnotit zjištěná fakta, z nichž by bylo možné bezpečně dovodit, že společnosti ENERGIE účastenství v řízení označeném č.j. S 145/02 ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně hospodářské soutěže bylo nepřiznáno v souladu se zákonem. Uvedené procesní a věcné nedostatky napadeného rozhodnutí nelze odstranit v řízení o rozkladu, a proto jsem podle ustanovení § 59 odst. 3 správního řádu rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

ENERGIE AG OBERÖSTERREICH
Böhmerwaldstrasse 3
4021 – Linz
Österreich

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 11. 2002 a stalo se vykonatelným dne 14. 11. 2002.